

OBEC LICHOCEVES

sidlem Lichoceves 20, 252 64 Lichoceves, IČO 00640735

**PROJEKT VYBUDOVÁNÍ MATEŘSKÉ A ZÁKLADNÍ ŠKOLY
V BUDOVĚ BÝVALÉ HOSPODY V NOUTONICÍCH**

POTŘEBUJEME POSTAVIT ŠKOLKU A ŠKOLU?

OBSAH

Krátce o historii noutonické školy.....	1
Potřebujeme školku a školu?.....	1
Budeme na to mít?.....	2
Budeme mít vůbec dost dětí?	2
Co se nám do budovy bývalé hospody v Noutonicích vejde?.....	3
A za co tu školu vůbec postavit?	3
Jak by mohla škola vypadat:.....	4

Krátce o historii noutonické školy

Přesné datum zřízení obecné školy v Noutonicích není jisté. Každopádně už v roce 1604 se v účetnictví noutonické farnosti objevuje položka výdajů na školního kantora. O tom, že původní místnosti školy byly všelijaké, svědčí zápis z roku 1769, že v Noutonicích si pomohli ke školní budově tím, že přepažili starou stodolu.

Původní budova jednotřídní školy byla u kostela, potom v budově, která stála na místě dnešního domu Farových (čp. 4).

V roce 1857 byla postavena nová školní budova (čp. 23), kde je nyní Penzion Notos Schola. Nová škola byla dvoutřídní a zapsáno bylo do ní 100 chlapců a 103 dívek. Ke škole patřil domek čp. 22, který byl bytem pro dva svobodné učitele.

V roce 1878 stoupl počet dětí na 240 a bylo nutné školu rozšířit o další třídu. Přístavek školy byl slavnostně vysvěcen 4. prosince 1881 a škola měla od té doby tři třídy.

Ve školním roce 1884/85 vznikla opět potřeba rozšíření školy, protože počet žáků vzrostl na 300 dětí. Další třída byla tedy otevřena 1. ledna 1887 a škola se stala čtyřtřídní. Do školy chodily děti z Noutonic, Lichocevsí, Okoře, Svrkyně, Hole, Kamýku a Velkých Přílep. V té době patřila noutonická škola co do výstavnosti k nejlepším v okolí Smíchova (tehdy obec patřila do správního a školního „obvodu“ okresu Smíchov).

V roce 1926 prošla budova školy velkou opravou. Budova dostala novou fasádu, byla opravena střecha a dvorek, byly vyměněné podlahy, opraven školní nábytek atd. Náš kronikář k této události poznamenal „tím byla změněna tvářnost školy uvnitř i zevně, jak toho vážnost a důležitost školy vyžaduje, neboť v ní se vychovává budoucnost národa – děti, jimž se těmito opravami pobyt ve škole zpříjemní“. V těch letech měla škola 170 až 240 žáků.

V poválečných letech se počet žáků pohyboval kolem 100, v padesátých letech kolem 150. V roce 1951 byla vybudována školní kuchyně, v roce 1955 byla otevřena 5. třída. V roce 1956 byla provedena generální oprava budovy, byla vyměněna všechna okna a do kuchyně a tříd byl zaveden vodovod. Tehdejší kronikář poznamenal, že „provedení oprav bylo už opravdu velmi nutné, protože škola byla ve velmi zuboženém stavu“.

V polovině roku 1960 došlo na základě hlasování členské schůze místní KSČ, dne 7. dubna 1960, ke sloučení Noutonic a Okoře s Lichocevsí. V roce 1961 byla 5. třída připojena k ZDŠ ve Velkých Přílepech. V roce 1964 byla do školy přestěhována knihovna.

V roce 1980 se stala obec Lichoceves součástí střediskové obce Velké Přílepy. V roce 1985 byla noutonická škola zavřena a všechny děti začaly chodit do školy ve Velkých Přílepech. Na jaře roku 1989 byla budova školy prodána a stala se z ní ubytovna řidičů autobusů. A to je konec.

Potřebujeme školku a školu?

Investice do školy není jen investicí do přítomnosti. Nejde jen o to „mít kam dát děti“. Největší kamarádství a přátelství vznikají už ve škole. Děti, které jezdí do školy každé jinam, se prostě neznají. Ve škole se setkávají s dětmi z různých rodin, poznávají rodiče a prarodiče spolužáků, dozví se, co bylo a nebylo v obci před jejich narozením či přistěhováním. Vrstvají tak postupně do života obce a přirozeně se vytváří jejich spoluodpovědnost za kamarády a celé společenství.

Rodiče se nepotkávají na školních besídkách, na třídních schůzkách, nejdou spolu chystat nový

školní rok. Potkají se leda večer na ulici, když přiletí z práce. Lidé z druhého konce vesnice se znají leda od vidění.

Škola je přirozený prostor pro setkávání lidí.

Obec je společenství lidí, kteří si také mohou v okamžiku nouze pomoci. A nejen v sobotu v poledne, když na potvoru dojde sůl v kuchyni.

Škola je investice do budoucnosti. Škola je investice do společenství obce.

Budeme na to mít?

Dost často splývá právo na bezplatné vzdělávání s představou, že školství platí „stát“.

Platy učitelů a základní učební pomůcky (vzdělávací výdaje) platí stát, lépe řečeno státní rozpočet, to je pravda. Tyto peníze putují ze státního rozpočtu na příslušný krajský úřad a ten je přerozděluje školám. Kraj nehradí ale skutečné výdaje. Škola dostává tzv. krajský normativ, tj. jednotný příspěvek na pedagoga, nepedagogy atd. Velmi zjednodušeně propočítáno vychází normativ našeho kraje na 30 tisíc Kč/dítě/rok. S těmito penězi prostě musí škola vyjít.

Všechny provozní výdaje (elektrina, topení, odpady, úklidové prostředky, toaletní potřeby, údržba atd., atd.) hradí zřizovatel (obec, městská část, město, kraj).

Investiční náklady (výměna oken, stavba tělocvičny, hřiště, nákup nábytku atd.) hradí také zřizovatel, takže náš obecní rozpočet. Na to obec od nikoho nedostane, leda že získá dotaci, ale i tak něco zaplatí.

Školka vybírá školné, to ale nesmí přesáhnout 50 % skutečných průměrných provozních nákladů na jedno dítě. Ve škole přispívají rodiče do tzv. školního fondu. Z těchto peněz školka hradí „to něco navíc“ – flétničku, výlet, kino apod., prostě to, čemu se říká doplňková činnost.

Kvalifikovaný odhad je, že naše škola bude mít provozní náklady cca 750 tisíc Kč. To je na náš obecní rozpočet obrovská hromada peněz.

Ale kde na to vzít?

Obec, která má školu, dostává více peněz z celostátně vybíraných daní. Tedy ne ze všech, jen z tzv. sdílených daní (DPH, příjmy právnických a fyzických osob). Výše tohoto objemu peněz je tak závislá od celkového objemu daní, které se ve státě vyberou. U nás by se to v těchto letech pohybovalo mezi 580 – 660 tisíci Kč. Stejně tedy musí obec dát něco ze svého. I v současné době, kdy nemáme školu, máme náklady na školy. Na základní školy se vydávalo cca 90 tisíc Kč ročně, příspěvky soukromým školám dělaly 20-40 tisíc Kč ročně, obcím jako zřizovatelům „obecních“ školek hradíme 1.800,-/dítě/měsíc/11 měsíců za rok (za školní rok 2015/2016 to bude téměř 140 tisíc Kč).

Suma sumárum bychom na tom neměli být lépe ani hůře. Na žádné vyskakování to nebude. Prostě na tom budeme stejně, jako každá jiná malá obec. Vždycky se musí najít nějaké ruce, které přiloží ruku k dílu. Jednou tátové, co opraví lavice, jednou mámy, co ušijí nové závěsy.

Budeme mít vůbec dost dětí?

Naše vesnice není svět sám pro sebe a svět nekončí na hranici naší obce. Sousední obce mají své školy. Ale do těch se už naše děti nevejdou a tak nám je v okolních obcích až na malé výjimky

do školek a škol nepřijímají.

Na jaře roku 2015 si naše obce (svazek devíti obcí Od Okoře k Vltavě) nechaly udělat společnou demografickou studii. Roční přírůstek dětí bude teď pár roků stejný, od roku 2019 zase začne dětí přibývat. Už teď nám chybí 5-6 tříd školek, s prvním stupněm na tom nejsme o moc lépe, za rok za dva budeme mít naprosto katastrofální nedostatek míst na druhém stupni. Z demografické prognózy je tedy zřejmé, že každá obec v našem svazku musí mobilizovat síly a peníze, aby postavila nové školy nebo nové pavilony.

Do naší školky a školy budeme muset určitě přijímat i přespolní děti.

Co se nám do budovy bývalé hospody v Noutonicích vejde?

Školy jsou tzv. rejstříkové a neregistrované. Rejstříková škola je škola, která je součástí celostátní sítě škol a tudíž dostává příspěvky (normativy) na vzdělávací činnost. Neregistrovaná škola je financovaná ze školného.

Rejstříková škola ovšem musí také beze zbytku splňovat zákonné hygienické nároky. Počet tříd (učeben) se tudíž odvíjí od stavebně-hygienických norem, které např. přesně stanovují počet metrů čtverečních na jedno dítě ve třídě, v jídelně, na zahradě, počet toalet, umyvadel, návaznost místností atd., atd.

Naše škola by byla rejstříková.

Nám se do bývalé hospody tak, aby se zároveň budova stala líbeznou, vejdu čtyři učebny, aula, dvě jídelny, přípravná jídelna, šatny, kabiny a sociální příslušenství.

V přízemí by byly dvě třídy mateřské školy celkem pro 42 dětí. V patře by byly dvě třídy celkem pro 48 dětí malotřídní základní školy (1. stupeň).

V obou patrech by byly jídelny a kompletní sociální vybavení. V podkroví by byly kabiny, učebna IT a aula pro školní slavnosti, která by zároveň poskytovala příležitost pro pořádání dalších akcí. Na uzavřeném dvorku by vznikla herní zahrada pro mateřskou školku. Vchod do školky a školy by byl společný ze dvorku.

Co se nám do budovy určitě nevejde, je školní kuchyně a tělocvična. Obě tyto vymoženosti si budeme muset „brát“ odjinud. Dovoz školních obědů a školkových svačinek je vlastně dneska běžný, protože provoz malokapacitních školních kuchyní je velmi drahý.

A za co tu školu vůbec postavit?

Školu můžeme postavit jen s pomocí dotace.

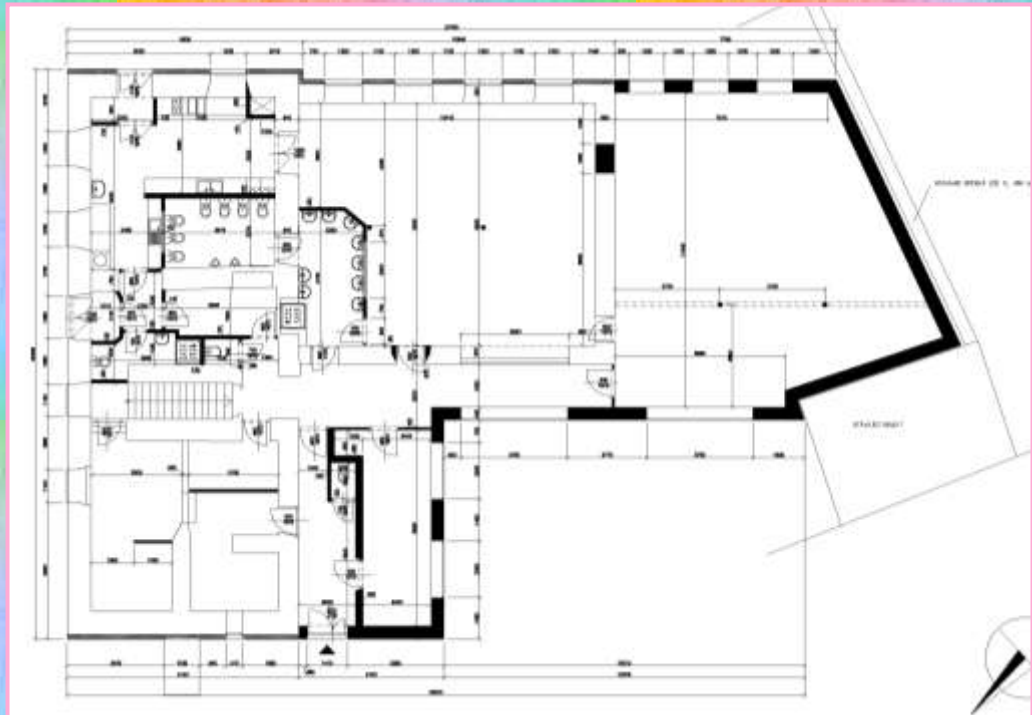
Jen rekonstrukce budovy bez toho, zda by v ní byla či nebyla škola, představuje investici cca 10 mil. Kč. Budova je opravdu vybydlená, střecha, sklepy a vytápění jsou v dezolátním stavu, nosnost stropu je malá, veškeré podlahy, okna, omítky, rozvody jsou na výměnu atd. atd.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vybralo náš projekt k realizaci. Projekt prošel na ministerstvu procesem schválení investičního záměru a na projekt je přidělená dotace ze státního rozpočtu ve výši 15.444.238,- Kč s podmínkou spolufinancování z obecního rozpočtu min. ve výši 4.000.000,- Kč. Ty jsme už naspořili.

Jak by mohla škola vypadat:

Dispoziční řešení MŠ (přízemí budovy) dle projektové dokumentace: hlavní vstup do školní budovy, vstup pro zaměstnance, samostatné šatny pro MŠ, ZŠ a zaměstnance, dvě třídy MŠ, sociální zázemí pro MŠ (umývárny, WC, sprchové boxy), sociální zázemí pro zaměstnance, úklidová komora, prádelna, přípravná jídelna, schodiště do ZŠ.

Dispoziční řešení ZŠ (1. patro) dle projektové dokumentace: dvě třídy ZŠ, jídelna, přípravná jídelna a umývárna nádobí, kabinet, dva sklady, sociální zázemí pro ZŠ (oddělené umývárny a WC pro dívky a chlapce), WC pro učitele, hygienická kabina, schodiště do 2. patra (aula, ředitelna, kabinet, kancelář, učebna IT, umývárna a WC pro učitele).

